

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010351
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1118010351.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci odsúdeného Q. L. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3Pp/38/2018 zo dňa 20.06.2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. L., H.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Bratislava I pod sp.zn. 3Pp/38/2018 dňa 20.06.2018 podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s použitím § 415 ods. 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného Q. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 0T/139/2017 zo dňa 23.12.2017, a z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/3/2017 zo dňa 19.01.2017.

Svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že dosiahnutý stupeň nápravy sa má posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného a jeho pomeru k práci počas výkonu trestu odňatia slobody, ale tiež s ohľadom na to, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestnému činu, pre ktorý bol odsúdený, a či sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu neprispôbil len formálne. Závažnosť spáchaného trestného činu, rovnako ako skutočnosť, do akého ústavu je odsúdený zaradený, je potrebné hodnotiť v súvislosti s otázkou, či vzorné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu a jeho vzťah k práci, je výrazom jeho skutočného polepšenia a či je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V prejednávanej trestnej veci síce z hodnotenia povereného riaditeľa ÚVV a ÚVTOS vyplýva záver o čiastočnom splnení podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak súčasne sa v predmetnom hodnotení uvádza, že hodnotenie rizika sociálneho zlyhania je stredné, a to pre jeho ľahkovážnosť k právnym predpisom. Úspešná resocializácia bude závisieť od konštruktívneho zvládania záťažových situácií a vo väčšej zodpovednosti v dodržiavaní platných nariadení. Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že odsúdený Q. L. bol v minulosti viac krát odsúdený, a to opakovane, aj pre identickú trestnú činnosť, pre ktorú je na základe právoplatných odsudzujúcich rozsudkov/trestných rozkazov vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého navrhuje svoje podmiennečné prepustenie. Tento aspekt spočívajúci v predchádzajúcej trestnej minulosti odsúdeného a poznatok o špeciálnej recidíve v spojení s povahou trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj s nie úplne priaznivou resocializačnou prognózou, vo svojom súhrne neodôvodňujú záver, že od menovaného odsúdeného možno ešte pred výkonom celého súdom uloženého trestu odňatia slobody očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Opakované odsúdenia pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a marenia výkonu úradného rozhodnutia svedčia aj o postoji

odsúdeného k autorite súdnych rozhodnutí, resp. rozhodnutí orgánov verejnej moci, v dôsledku čoho možno mať opodstatnené pochybnosti o tom, že by odsúdený rešpektoval aj podmienky podmienčného prepustenia. Správanie odsúdeného počas výkonu trestu sa pritom nevyznačovalo ničím mimoriadnym, o čom svedčí tiež ten fakt, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený. Osoba odsúdeného Q. L. nedáva dostatočnú záruku, že sa v budúcnosti vyvaruje trestnej činnosti, čo viedlo súd prvého stupňa k záveru, že je potrebné na neho pôsobiť celou dĺžkou výkonu trestu odňatia slobody z hľadiska potreby jeho dôslednej prevýchovy a ochranej funkcie trestu. V prípade menovaného odsúdeného teda nie je dané kvalitatívne naplnenie materiálnej podmienky v podobe očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá § 66 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Sťažnostný súd postupom podľa citovaného ustanovenia zákona zo spisového materiálu zistil nasledovné skutočnosti:

Odsúdený Q. L. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/3/2017 zo dňa 19.01.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 6 rokov. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/3/2017 zo dňa 19.04.2018 bolo rozhodnuté, že odsúdený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 0T/139/2017 zo dňa 23.12.2017 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 0T/139/2017 zo dňa 23.12.2017 bola doba zadržania od 21.12.2017 do 23.12.2017 započítaná do uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Odsúdený bol dodaný do výkonu trestu dňa 23.12.2017.

Dňa 17.05.2018 bola súdu prvého stupňa doručená žiadosť odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody spolu s hodnotením jeho osoby Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Bratislava.

Súd prvého stupňa nariadil vo veci verejnú zasadnutie, na ktorom vypočul odsúdeného Q. L. a oboznámil listinné dôkazy.

Prokurátor, zástupca ústavu na výkon trestu ako aj odsúdený v konečnom návrhu ponechali rozhodnutie na úvahe súdu.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave zo dňa 11.05.2018 vyplýva, že odsúdený sa počas pobytu v ústave správal v súlade so zákonom o výkone

trestu odňatia slobody a nariadeniami personálu. V rámci vnútornej diferenciacie bola odsúdenému dňa 15.02.2018 určená diferenciačná skupina „A“ a bol umiestnený na výkon trestu odňatia slobody do otvoreného oddelenia. Odsúdenému boli stanovené krátkodobé ciele programu zaobchádzania v diferenciačnej skupine „A“ dňa 01.03.2018, na plnení ktorých pracuje. Počas výkonu trestu odňatia slobody hodnotený svoje správanie a vystupovanie prispôbuje podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody a zásadám uvedeným v ústavnom poriadku. Vo vzťahu k príslušníkom je disciplinovaný, plní ich príkazy, pokyny a tiež dodržiava zásady slušného správania a vystupovania i voči spoluodsúdeným mužom. Úprave svojho zovňajšku venuje náležitú pozornosť a vo svojich osobných veciach si udržiava požadovaný poriadok. V kolektíve odsúdených mužov sa prejavuje ako nenápadný, flegmatický jedinec. Do pracovného procesu bol zaradený dňa 16.02.2018 na pracovisko mimo ústav - Ministerstvo spravodlivosti SR, kde vykonáva upratovacie a pomocné práce. Voči pracovnej morálke odsúdeného neboli doposiaľ zaznamenané od objednávateľa prác žiadne výhrady. Počas pracovného zaradenia sa hodnotený snaží vždy pracovať zodpovedne a samostatne. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Riziko sociálneho zlyhania hodnotí ústav ako stredné. Resocializačná prognóza je menej priaznivá pre ľahkovážnosť odsúdeného k právnym predpisom. Úspešná resocializácia bude závisieť od konštruktívneho zvládania záťažových situácií a vo väčšej zodpovednosti v dodržiavaní platných nariadení. Záverom konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a odporúča sa podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Odsúdený Q. L. má 4 záznamy v registri trestov. Jedná sa o odsúdenie Okresným súdom Bratislava IV sp.zn. 2T/92/1997 pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) uvedeného Trestného zákona, odsúdenie Okresným súdom Bratislava II sp.zn. 5T/51/2003 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 4 uvedeného Trestného zákona, a ostatné 2 odsúdenia sú za trestné činy, ktoré sú predmetom tohto konania.

Sťažnostný súd uvádza, že pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody musia byť kumulatívne splnené nasledovné zákonné podmienky:

- 1) odsúdený za prečin musí vykonať aspoň 1/2 uloženého trestu odňatia slobody
- 2) odsúdený musí preukázať určitý stupeň resocializácie, a to svojím správaním a plnením povinností, na základe čoho možno očakávať, že povedie riadny život

V prípade odsúdeného Q. L. z obsahu spisu vyplýva, že doba výkonu trestu odňatia slobody potrebná na rozhodnutie o podmiennečnom prepustení uplynula, nakoľko odsúdený vykonal 1/2 oboch uložených trestov. Dôvodom negatívneho rozhodnutia súdu prvého stupňa bol nesplnenie druhej uvedenej podmienky, keď so zreteľom na život odsúdeného pred nástupom výkonu trestu neboli dané záruky smerujúce k riadnemu spôsobu života odsúdeného. Sťažnostný súd uvádza, že realnosť predpokladu, že trest splnil svoj výchovný účel, treba odvodzovať nielen od správania a postojov odsúdeného počas výkonu trestu, ale z celkového zhodnotenia jeho osoby so zreteľom na povahu jeho trestnej činnosti a ďalšie skutočnosti viažuce sa na hodnotový systém odsúdeného.

Súd prvého stupňa presne a dôsledne uviedol, prečo dospel k záveru o potrebe výkonu celého uloženého trestu odsúdeným Q. L., jeho odôvodnenie je vyčerpávajúce a presvedčivé, a preto si ho sťažnostný súd v osvojil bez potreby argumenty v celosti opakovať. Ak ústav na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa priamo na resocializačnom procese odsúdeného denne podieľa a monitoruje ho, zastáva stanovisko, že výkon trestu splnil svoj účel len čiastočne, treba brať toto stanovisko vážne do úvahy. Je zrejmé, že nikdy nemožno úplne eliminovať riziko sociálneho zlyhania odsúdeného, ale ani akéhokoľvek iného jednotlivca, ak však existujú konkrétne dôvody svedčiace o zvýšení takéhoto rizika, súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení musí na tieto dôvody prihliadať.

Z dôkazov vykonaných na verejnom zasadnutí o podmiennečnom prepustení aj sťažnostný súd vyvodil záver, že odsúdený nesplnil materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie, pretože 4x spáchal druhovo obdobnú trestnú činnosť, kedy minimálne 3 razy sa uložené tresty minuli účinku, nikdy nebol vo výkone trestu disciplinárne odmenený, správal sa bežným spôsobom. Preto nepreukázal, že jeho resocializácia dosiahla taký stupeň, aby bolo riziko zlyhania nízke. Preto sťažnostný súd rozhodnutie

súdu prvého stupňa o podmiennečnom prepustení odsúdeného Q. L. považuje za vecne správne a zákonné.

V detailoch sťažnostný súd poukazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré si v celom rozsahu osvojil, bez potreby dôvody v celom rozsahu opakovať.

Na základe týchto skutočností súd sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.